

Jeg går også ind for, at den meget almindelige offentlige brug af glosen »man« skulle udrydtes. Der er sjældne lejligheder, hvor ordet er på sin plads, men som hovedregel – jeg påviste det i sin tid over for det departement, som jeg var knyttet til – er det meget ansvarsudviskende, ansvarsforflygtigende, når der står »man« i stedet for »jeg« eller »ministeren« eller »ministeriet« eller »styrelsen«.

Ligeledes bruger offentlige skribenter ofte enormt lange sætninger. Der kan være 15 og 20 og 25 linjer, inden man når til et punktum, således at når man når til sætningens slutning, så står det i tåger, hvad det hele egentlig drejer sig om. Jeg ville så gerne anmode både undervisnings- og kulturministeren om i deres egne huse, men også over for deres kollegers styrelse at ivre for, at man skal skrive mundret, enkelt, letforståeligt.

Det er noget juridisk bavl at sige, at hvis ikke man bruger meget lange og meget udviklede sætninger, så står det ikke stjerneklart, hvad der egentlig er ment, og så er der større mulighed for fortolkninger herunder fejlfortolkning. Det er nemt at bevise, at sådan forholder det sig ikke.

Jeg skal have lov at oplyse, at det er lykkedes under forarbejderne til en kommende lov om taxa at få ændret selve lovens titel til fra at være hyrevognsloven til at blive taxaloven. For der er altså ingen mennesker under 90, der ringer efter en hyrevogn, men de ringer efter en taxa.

Personlig har jeg også den glæde, at jeg er ved at få succes med, og det glæder mig, at Folketingets formand selv sidder i sin høje stol, at få afskaffet dette rædselsfulde ord »idet«, der i mange årtier og generationer har stået som indledning til dagsordener, der foreslås her i Folketinget. Ordet giver ingen mening, det er forvirrende og noget sludder, og jeg har kunnet bemærke, at i de senere års dagsordener er ordet »idet« udgået i de fleste af disse sætninger.

Må jeg så slutte med en bemærkning til fru Ester Larsen. Jeg hørte hende nærmest bebrejde kulturministeren, at hun går stærkt ind for det nye og det anderledes. Ja, man kan sige meget om vores kulturminister, og det bliver der jo også sagt, og det er også muligt eller sandsynligt, for hvem skulle det ikke gælde for, at man kan bebrejde hende visse ting, men at man skulle bebrejde hende, at hun går ind for det nye og det anderledes, det var dog rædsomt. Det er da det nye og det anderledes, vi har brug for. Ikke

fordi alt nyt behøver at være godt, men vi skal da så have det afprøvet. Vi skal da interessere os for det.

Med al respekt for traditionerne og de nedarvede værdier vil jeg rose kulturministeren for, at hun har blik for og ofte går ind for det nye og det anderledes, som gør livet varieret og spændende.

Men altså igen: Sproget er tankens spejl. Offentlige myndigheder bør gå i spidsen med at fremsætte deres sikkert udmærkede tanker i et lige så udmærket, letforståeligt og nutidigt sprog.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige tak for den principielle tilslutning, som jeg oplever, ordførerne har givet til det lovforslag, der ligger i Kulturministeriets regi. Det er klart, dette er og vil altid kunne udvikle sig til en meget spændstig debat.

Kulturministeriets lovforslag er naturligvis udarbejdet i meget nøje overensstemmelse med det lovforslag, der ligger fra undervisningsministeren, og dertil også i nøje overensstemmelse og i samspil med Dansk Sprognævn. På den måde har en lang række af dem, der har interesse på dette felt, også haft mulighed for at være med, da Dansk Sprognævn nu har et utal af personer, der netop varetager sproget.

Jeg er naturligvis meget beredt på i udvalget at besvare alle de konkrete spørgsmål af en hvilken som helst art, der måtte komme.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Også jeg kan takke for den ganske brede tilslutning, der var til mit lovforslag. Der er spørgsmål, der skal klares af, forstår jeg, under udvalgsarbejdet, og det er vi selvfølgelig helt klar til.

Hr. Frank Dahlgaard spurgte: Hvad sker der, når offentlige myndigheder ikke følger dansk retskrivning? Dér må jeg betro hr. Dahlgaard, at vi ikke har haft nogen overvejelser om at indføre straffebestemmelser i denne her lovgivning. Jeg tror, det forholder sig sådan, at enhver institution og enhver myndighed sætter en ære i at skrive et ordentligt sprog og at følge dansk retskrivning.

Så vil jeg sige, at i øvrigt er det jo sådan i vort uddannelsessystem, at en af hovedopgaverne, navnlig i den indledende del af uddannelsessystemet, selvfølgelig er at lære eleverne og de studerende at skrive rigtigt og forståeligt, og den røde blyant findes endnu i uddannelses-